

[Aksel Larsen.]

rubler eller 350 mill. kr., meddelte Moskva radio sent i aftes. Kontrakterne gælder levering af trawlere, maskiner til tekstilindustrien, dieselmotorer, telefon- og telegrafudstyr og udstyr til levnedsmiddelindustrien. Derudover er der i princippet opnået enighed om levering af yderligere trawlere, bugserbåde, gravemaskiner, flere dieselmotorer, elektroteknisk udstyr, drejebænke, presser og tekstilmaskiner til en værdi af næsten en milliard kroner. Disse kontrakter vil blive undertegnet, når man er blevet enig om visse tekniske spørgsmål.“

Det er ganske øjensynligt, at en række af de varer, der nævnes her, er indgået på Battlelovens liste over varer, som man, hvis man er en anstændig amerikansk orienteret nation, ikke vil sælge til Sovjetunionen, men man gør det øjensynligt alligevel. Det er også bekendt, at mens danske skibsværfter på regeringens foranledning har sagt nej til at bygge visse handelsskibe og f. eks. også isbrydere til Sovjetunionen, påtager andre vestlige landes skibsværfter sig med glæde bygningen af sådanne skibe.

Jeg synes, man burde overveje, om vareforsyningsloven som vi i princippet anser for nødvendig, fortsat skal misbruges til i en fremmed stats interesse at skade Danmarks eksportmuligheder og forøvrigt også Danmarks forsyningsmuligheder, og jeg henstiller indtrængende til regeringen at overveje, om den ikke meget snart bliver nødt til at gøre noget. Der synes at være umådelig store muligheder for udbytterig handel med Sovjetunionen; hvis man ikke skynder sig med at udnytte disse muligheder, er jeg bange for, at Danmark kommer for sent til bussen; det viser sig da i hvert fald, at andre lande har ganske anderledes tempo på, når det gælder om at udnytte muligheden for en øget samhandel den vej.

Det var de bemærkninger, jeg følte trang til at fremkomme med ved første behandling af dette lovforslag, og jeg henviser iøvrigt til udtalelser, jeg fremsatte ved en tidligere lejlighed i anledning af en misforstået forespørgsel af det ærede medlem hr. Viggo Starcke. Vor stilling til vareforsyningslovens endelige udformning og forlængelse vil afhænge af, i hvor høj grad der tages hensyn til disse synspunkter.

Tholstrup: Den lovgivning, vi i dag behandler, er i hvert fald nu blevet inderlig overflødig. Varedirektoratet virker som sand i maskineriet i stedet for olie og gør altså stadig mere skade end gavn. Til gengæld kan man sige, at der ikke har været noget tidspunkt, hvor man klarere har kunnet se, at nu bør den ophæves. Der har da også her i dag fra andre medlemmer lydt adskillige toner i retning af, at man nu må kunne se en mulighed for en begyndende afvikling.

Det er derfor ganske inkonsekvent, når der i bemærkningerne til lovforslaget står, at forholdene fremdeles gør det påkrævet at opretholde loven, og man fristes til at spørge: Hvad er det for forhold, der fremdeles gør det påkrævet? Er det det forhold, at vi ikke længere modtager Marshallhjælp, som i den vanskeligste tid forsynede os med nødvendige, med livsvigtige varer, men som det i det forløbne år har vist sig at vi selv kunne klare ved hjælp af vor eksport? Hertil må svaret blive nej. Der er oven i købet hermed leveret bevis for, at vanskelighederne er overvundet.

Er det da, fordi landet som sådant er i krise på grund af misvækst eller dårlige konjunkturer? Hertil må der også svares nej. Tværtimod har det forløbne år været det bedste landbrugsår, vi nogensinde har haft, både hvad produktion og priser angår. Vi har igen haft rekordhøst, så vi har været i stand til at øge vor husdyrproduktion voldsomt uden tilsvarende forøgelse af importen af foderstoffer. Flæskeeksporten er forøget med 30 pct. eller en værdiforøgelse på mellem 400 og 500 mill. kr. og med gode udsigter for indeværende år. Mælkeproduktionen er steget med 8 pct. og andrager, efter hvad jeg løseligt har kunnet regne ud, omkring 1 800 mill. kr.s værdi, en produktion på over 1 100 kr. pr. malkeko.

Det kan i denne forbindelse være interessant at dvæle ved et enkelt moment i landbrugsproduktionen, nemlig det forhold, at landbruget har afhændet 200 000 heste i de senere år og herfor, uden væsentligt pengetilskud, købt 40 000 traktorer til erstatning for hestenes trækraft. Da en ko og en hest æder nogenlunde det samme, er der altså skabt levevilkår for 200 000 malkekøer i stedet for de 200 000 heste. Med en produktion på over 1 100 kr. pr. ko giver det mulighed for en forøget landbrugspro-